

Вулиці міста Рівне

Кожна вулиця Рівного – це частина біографії нашого міста. В назвах вулиць, як у дзеркалі відображені і багатівікова історія, і сьогодення. У рекомендаційному списку літератури «Вулиці міста Рівне» зібрана література про вулиці нашого міста, видатних історичних та громадських діячів України, письменників, діячів науки, культури та ін. До списку ввійшли книги та публікації у газетах та журналах за останні 40 років. Відбір закінчено 7 листопада 2008 року. Назви вулиць та література до них розташовано у алфавітному порядку. Поряд з сучасною вказана колишня назва вулиці. Рекомендаційний список буде корисним для широкого кола читачів, книголюбів, бібліотечних працівників, усіх тих, хто цікавиться історією м. Рівне.

Укладач: Л.О. Грищук

При роботі використано книги відомих рівненських краєзнавців :

Бухало Г., Матійчук В. Рівне: вулиці, проспекти, майдани...: Короткий довідник. – Рівне, 2000. – 116 с.

Пашук І. Рівне. 1283-2003: історико-краєзнавча хроніка. – Рівне: Овід, 2006. – 180с.

Поліщук Я. Рівне. Мандрівка крізь віки : нариси історії міста. – Рівне, 1998. – 196с.

Прищеп О. Вулицями старого міста: топонімічні дослідження з історії Рівного. – Рівне: ВАТ „Рівнен. друкарня”, 1997. – 152 с.

Вулиця Абрамова, Голікова

Абрамов Павло Іванович. (1914-1947), Голіков Олександр Олександрович(1916-1941) - танкісти Червоної армії, які прийняли нерівний бій із фашистами, загинули 28 червня 1941 р. у районі Грабника. Посмертно були відзначені орденом Великої Вітчизняної війни II ступеня. На місці їх останнього бою, вулиці Островського, встановлено гранітну брилу, а на кладовищі – пам'ятник.

ЛІТЕРАТУРА

Абрамов П.І., Голиков О.О. // Історія міст і сіл Української РСР: В 26т. – К., 1973. [Т.] Рівненська обл. – С. 88, 103.

Безстрашні танкісти //Здоровило П. В пам'яті народної. – Львів, 1974.- С.28 – 29.

Про О. Голікова та П. Абрамова // Пашук І. Рівне.1283-2003: істор.-краєзн. хроніка. – Рівне, 2006. – С. 79-80.

Про О.Голікова та П.Абрамова //Поліщук Я. Рівне : мандрівка крізь віки : нариси історії міста. – Рівне, 1998. – С.148.

Вулиця Авіаторів

Вулиця, що прилягає до рівненського аеропорту

Вулиця Айвазовського

Айвазовський (Гайвазовський) Іван Константинович (1817 - 1900) - художник-мариніст, співець Чорного моря. В м. Феодосія з ініціативи Айвазовського побудовано перший маяк, залізну дорогу. Іменем художника названа Феодосійська картинна галерея.

ЛІТЕРАТУРА

Айвазовський Іван Константинович // Склярєнко В.М. и др. 100 знаменитих художників XIX-XX вв. – Х., 2002. – С. 5.

И. Айвазовский: к 100-летию Феодосийской картинной галереи им. И.К. Айвазовского. – М.: Изобраз. искусство, 1980. – 16 репр.

Вулиця Ангеліної

Ангеліна Парасковія Микитівна (1913 - 1959) - організатор і бригадир першої в СРСР жіночої тракторної бригади.

ЛІТЕРАТУРА

Ангеліна П.М. // УРЕ. – К., 1977. – Т.1. – С. 179.

Вулиця Антоновича (Серпнева, Червоні гори)

Антонович Володимир Баніфатійович (1834 - 1908) - історик, археолог, етнограф. Автор наукових праць про історію Волині, Рівненщини.

ЛІТЕРАТУРА

Антонович В. Коротка історія Козаччини: з ілюстраціями і картою України. – К.: Україна, 1991. – 158 с.

Антонович В. Що принесла Україні унія: стан української православної церкви від половини XVII до кінця XVIII ст. – 2-е вид., доп. – Вінніпег, 1991. – 132 с.

Клід Б. Народництво Володимира Антоновича // Голос України. – 2001. – 11 серп. – С. 12-13.

Пацула Й. Володимир Антонович – прогресивний діяч української інтелігенції // Волинь. – 2004. – 23 січ. – С. 9.

Вулиця Артилерійська

Вулиця, що прилягала до військових артилерійських складів на території військового містечка.

Вулиця Базарна (Жовтнева, Торгова)

Одна із найстаріших вулиць міста Рівного. З давніх часів на ній розташовувались торгові ряди. До вулиці прилягає центральний продуктовий міський ринок.

ЛІТЕРАТУРА

Вулиця Торгова (суч. Базарна) // Пашук І. Рівне.1283-2003: істор.-краєзн. хроніка. – Рівне, 2006. – С. 70-74.

Вулиця Баженова

Баженов Сергій Миколайович (1959 – 1982) - воїн-інтернаціоналіст, лейтенант, командир протитанкового взводу. Загинув в Афганістані 13.09.1982 при виконанні бойового завдання. Нагороджений орденом Червоної Зірки (посмертно). Похований у м.Рівне.

ЛІТЕРАТУРА

Баженов С.М. // Книга пам'яті о советских воинах, погибших в Афганистане: В 2т. - М., 1995. - Т.1. - С.54.

Баженов С.М. // Книга пам'яті України: Рівненська область: В 4т. – Львів, 1998. - Т.4. - С.133.

Вулиця Байди-Вишневецького (Ростовська)

Байда-Вишневецький Дмитро (? - 1563) - князь з українсько-литовського роду. Перший з достовірно відомих козацьких гетьманів. У 1557-1558 рр. Байда відбивав напади кримських татар. У жовтні 1557 року під проводом свого гетьмана козаки здобули турецьку фортецю Іслам-Кермен, звідки вивезли всі гармати на Хортицю. Д. Вишневецький спробував організувати союз держав з Польщею та Московією для боротьби проти Туреччини і Кримського ханства. На початку 1559 р. під його проводом був здійснений вдалий похід у Крим, у результаті якого визволено з полону кілька тисяч українських бранців.

ЛІТЕРАТУРА

Дмитро Байда-Вишневецький // Історія України в особах: ІХ-ХVІІІ. – К., 1993. – С. 185-193.

Лемерсьє-Келькеже Ш. Кондотьєр „Дмитрашка” // Україна. – 1990. - №40. – С. 20-23.

Про Байду-Вишневецького // Новий довідник: історія України. – К., 2006. – С. 139-140.

Вулиця Бандери (Московська)

Бандера Степан Андрійович (1909 - 1959) - визначний український політичний діяч, один з лідерів українського національно-визвольного руху 30-50-х років. Разом з активом ОУН виробив детальний план розбудови мережі ОУН на теренах усієї України. Емігрувавши за кордон, намагався вирегулювати відносини між українськими еміграційними угрупованнями й досягти консолідації всіх націоналістичних сил за кордоном. На вулиці його імені встановлена меморіальна дошка.

ЛІТЕРАТУРА

Бандера С. Збірник документів і матеріалів про вбивство. – Луцьк: Світязь, 1992. – 80 с.

Бандера С. Мої життєписні дані // Дзвін. – 1999. - №1. – С. 103.

Бандера Степан Андрійович // Укр. культура. -2000. - №9-10. – С. 29.

Гордасевич В. Степан Бандера: людина і міф. – Львів: Сполом, 2000. – 192с.

Тимошук О. Геній з української глибинки //Слово Просвіти.-2006. –12-18 січ. – С.11.

Вулиця Барвіста (Провулок Приозерний 1)

Вулиця Басівкутська

Назва походить від назви села, що увійшло до складу м. Рівного. На території Басового Кута збереглося укріплення 11 – 13 ст. – городище, що знаходиться на високому лівому березі річки Усті. Враховуючи кількість археологічних пам'яток , можна зробити припущення, що саме тут знаходився важливий адміністративний центр округи в часи Київської Русі.

ЛІТЕРАТУРА

Вулиця Басівкутська // Бухало Г., Матійченко В. Рівне. Вулиці, проспекти, майдани...: короткий довідник. – Рівне, 2000. – С.13.

Вулиця Бахарєва (Кавалерійська)

Бахарєв Павло Никанорович (1894 - 1920) - командир 9-го автобронезагону Першої кінної армії. Загинув у боях під Рівним.

ЛІТЕРАТУРА

Бахарєв П.Н. // Історія міст і сіл Української РСР: В 26 т. – К., 1973. [Т.] Ровенська обл. – С. 31, 83.

Бахарєв П.Н. //Дем'янчук Г. Революцією покликані. – Львів, 1987. – С.71.

Вулиця Берегова (с. Тинне)

Вулиця Березовського (Радищева)

Березовський Максим Сазонович (1745-1777) - видатний український композитор, один із творців українського хорового стилю в духовній музиці.

ЛІТЕРАТУРА

Березовський М.С. // Митці України: енцикл. довід. – К., 1992. – С. 60-61.

Березовський Максим Созонтович // Муха А. Композитори України та української діаспори: довід. – К., 2004. – С. 29.

Тимошук О. Геній з української глибинки // Слово Просвіти. – 2006. – 12-18 січ. – С.11.

Вулиця Біла (Будьоного)

Вулиця знаходиться в районі залізничного вокзалу. Під час Великої Вітчизняної війни знаходився концентраційний табір, де фашисти знищили понад 82 000 військовополонених та цивільних громадян. На місці розстрілів встановлено меморіальний комплекс «Жертвам фашизму».

Вулиця Бєлякова (Вишенського)

Бєляков Тихон Іванович (? - 1943) – один із керівників підпільної організації в м. Рівному в період фашистської окупації. Загинув у бою з гітлерівцями.

ЛІТЕРАТУРА

Бєляков Т.І. // Історія міст і сіл Української РСР. В 26 т. [Т.] Ровенська область. – К., 1973. – С. 46.

Вулиця Біляшівського

Біляшівський Микола Федотович (1867 - 1926) - визначний український археолог, етнограф, мистецтвознавець, культурно – громадський діяч. Один з організаторів першого на Волині сільського музею в с. Городок в маєтку барона Штенгеля. У 1988 р. на будинку №17 по вул. М. Драгоманова йому відкрито меморіальну дошку.

ЛІТЕРАТУРА

Біляшівський М.Ф. // Енциклопедія Сучасної України. – К., 2003. - Т.2. – С. 860.

Біляшівський М.Ф. // Цицюра В. В пам'ятниках : історія і долі: бібліогр. довід. – Рівне, 2004.- С.7 – 9.

Засс Р. М.Ф. Біляшівський і Ровенщина // Червон. прапор. – 1978. – 21 трав.

Поліщук Я. Пам'яті вченого патріота // Рівне. – 1992. – 30 жовт.

Про М. Біляшівського // Пащук І. Рівне.1283-2003: істор.-краєзн. хроніка. – Рівне, 2006. – С. 43,137.

Вулиця Бічна (Куйбишева)

Вулиця Блока

Блок Олександр Олександрович (1880 - 1921) - видатний російський поет-символіст, публіцист, критик.

ЛІТЕРАТУРА

Блок А.А. Собрание сочинений: в 6 т. – Л.: Худож. л - ра, 1980-1983. – Т.1-6.

Гельо Т.Д. Три дні з життя О. Блока // Заруб. л-ра. – 2003 .- №3. – С.11.

Мешков Ю. Пророчество поета // Молодая гвардия. – 1990. - №11. – С. 245-253.

Вулиця Богачука

Богачук Олександр Теофілович (1933-1994) – видатний український поет, автор віршів, що стали народними піснями. У 1985-1989 рр. - голова обласної організації спілки письменників України. На будинку №1 по вул. Гагаріна, де жив поет, встановлено меморіальну дошку.

ЛІТЕРАТУРА

- Богачук О. А час не жде: вибране. – Рівне: Волинські обереги, 2003. – 364с.
- Богачук О. // Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини. – Рівне, 2005. – С. 20.
- Богачук Олександр Теофілович // Мистецтво України: біограф. довід. – К., 1997. – С.70.
- Богачук Н. Вивчення творчості Олександра Богачука в школі: метод. посіб. для вчителів та учнів. – Рівне, 2003. – 36с.
- Вірність слову: [про творчість О. Богачука] // Вісті Рівненщини. – 2000. – 19 трав. – С. 2.
- Слово і пісня // Рівне: Азалія, 1993. – Вип.2. – С. 160.

Вулиця Богуна

Богун Іван Теодорович у (? - 1664) - видатний український військовий і державний діяч. У битві під Берестечком (літо 1651р.) вивів з оточення козацькі загони (як наказний гетьман)

ЛІТЕРАТУРА

- Бухало Г. Іван Богун: [герой Берестецької битви 1651 р.] // Рівне. – 1991. – 2 берез.
- Гуржій О.І. Іван Богун: деякі міфи та реальність // Укр. іст. журн. – 1998. – №1. – С. 99.
- Кудрявцев Л.Іван, син Грому // Уряд. кур'єр. –2007. – 17 квіт. – С.12.
- Лещу Є. Велет духу: до 340-річчя від дня загибелі Івана Богуна // Дзвін. – 2004.- №2. – С.135.
- Полковник козацького війська Іван Богун // Волинь. – 2007. – 8 черв. – С. 7.

Вулиця Борового

Боровий Євген Максимович (1925-2004) – видатний український лікар-хірург. Встановлено меморіальну дошку.

ЛІТЕРАТУРА

- Марчук Л. Його любов – хірургія: 80 років з дня народження // Сім днів. – 2005. – 22 квіт. – С. 9.
- Марчук Л. Хірург Боровий порятував життя багатьом людям, а від солдата борового на фронті смерть відвернув Шевченків «Кобзар» // Вільне слово. – 2005. – 19 квіт. – С. 6.
- Марчук Л. «Я мушу бути хірургом» // Вільне слово. – 2004. – 6 жовт. – С. 5.

Вулиця Бородіна (Стаханова)

Бородін Олександр Порфирівич (1833 - 1887) – відомий російський композитор і вчений-хімік. Автор 3-х опер, в т.ч. «Князь Ігор», 3-х симфоній, в т.ч. «Богатирської симфонії», понад сорока наукових робіт з хімії.

ЛІТЕРАТУРА

Бородин А.П. Критические статьи. – М.: Музыка, 1982. – 87 с.

Зорина А.П. Александр Порфирьевич Бородин. – М.: Музыка, 1987. – 190с.

Сохор А. Александр Порфирьевич Бородин: жизнь, деятельность, музыкальное творчество . - М.: Музыка, 1965. – 820 с.

Вулиця Ботанічна

За назвою науки про рослини їх будову, розвиток, поширення на землі й значення для людини.

Вулиця Боярка

Назва вулиці походить від назви осади Боярка.

ЛІТЕРАТУРА

Вулиця Боярка // Бухало Г., Матійченко В. Рівне. Вулиці, проспекти, майдани...: короткий довід. – Рівне, 2000. – С.14.

Вулиця Брюллова

Брюллов Карл Павлович (1799 - 1852) - визначний російський художник, вчитель Т. Шевченка.

ЛІТЕРАТУРА

Брюллов Карл Павлович // Скляренко В.М. и др. 100 знаменитых художников XIX-XX вв. – Х., 2002. – С. 42.

Леонтьева Г.К. Карл Брюллов. – Л.: Искусство, 1983. – 336 с.; ил. – Сер. (Жизнь в искусстве).

Вулиця будівельників

Вулиця Буковинська (Будьоного)

Буковина – край між середнім Дністром і головним хребтом Карпат у стожищі річки Прута й Горішнього Серета на прикордонній українській і румунській національній території. Назва Буковина походить від великих букових лісів, з'явилася у 14 столітті.

Вулиця Бульби-Боровця (Зорге)

Тарас Бульба-Боровець (1908 - 1981) - громадський діяч і політик, командир Української Повстанської Армії „Поліська Січ”. До 100-річчя з дня народження Т. Бульби-Боровця 9 березня 2008 року на бульварі Директорії встановлено наріжний камінь на місці спорудження пам'ятника Бульби-Боровцю.

ЛІТЕРАТУРА

Бухало Г. Останні року життя славного сина землі поліської // Волинь. – 2006. – 12 трав. – С.3.

Ісаєв В. Невідомий Бульба-Боровець: за кордоном засновник УПА складав кошторис загонів національної гвардії, які повинні були відновити українську незалежність, піднявши повстання проти радянської влади // Рівне Вечірнє. – 2005. – 7 лип. – С. 19.

Кричильський С. На Батьківщині Бульби-Боровця // Волинь. – 2004. – 13 серп. – С. 7.

Омелянчук І. Син землі Поліської // Уряд. кур'єр. – 2008. – 14 берез. – С. 20.

Пацула Й. Бульба-Боровець: за Україну, за її волю // Волинь. – 1998. – 22 трав.

Повстанський рух отамана Тараса Бульби-Боровця: дослідження, спогади, документи. – Рівне: Азалія, 1998. – 180 с.

Тищенко О. Бульба та лінії: [про вулицю ім. Бульби-Боровця] // VIP. – 2005. - №37. – С. 8-9.

Вулиця Вавілова

Вавілов Сергій Іванович(1891 - 1951) - російський фізик, державний і громадський діяч.

ЛІТЕРАТУРА

Вавілов С.И. // Храмов Ю.А. Физики: биограф. справ. – М.,1983. – С.51.

Вавілов Сергей Иванович // Великие ученые XX века. – М., 2001. – С.69.

Вулиця Василевської Ванди

Василевська Ванда Львівна (1905-1964) - польська письменниця та громадська діячка. З 1939 року жила в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

Василевська В. Полум'я на болотах; Зорі в озері. – Львів: Каменяр, 1979. - 536 с.

Василевська В.Л. Радуга; Просто любов: повісті. - Львів: Каменяр, 1984. - 280 с.

Лещенко М.П. Ванда Василевська: нарис життя і творчості. – К.: Дніпро, 1986. – 150 с.

Огородний О. У річки свої кілометри...: [перебування Ванди Василевської на Рівненщині] // Вісті Рівненщини. – 1993. – 7 верес.

Вулиця Васильченка (Нахімова)

Васильченко Степан Васильович (1879 - 1932) - український письменник, видатний прозаїк.

ЛІТЕРАТУРА

Васильченко С.В. Твори: В 3 т. – К.: Дніпро, 1974. – Т. 1-3.

Васильченко С.В. Авіаційний гурток: повісті та оповідання. – К.: Молодь, 1989. – 400 с.

Васильченко С. // Укр. мова та л-ра. – 1998. - №21-24. – С. 78-80.

Шевчук В. Теплий талант Степана Васильченка // Наука і культура. – К., 1989. – Вип. 23. – С. 418-421.

Вулиця Васнецова

Васнецов Аполлінарій Михайлович(1848 - 1926) - російський живописець, дійсний член Петербурзької Академії мистецтв. Брав участь у розписах Володимирського собору у Києві.

ЛІТЕРАТУРА

Аполлінарій Васнецов: альбом. – М.: Изобраз. искусство, 1980. – 168 с.;ил.

Васнецов А. // Складенко В.М. и др. 100 знаменитих художників XIX-XX вв. – Х., 2002. – С. 68.

Вулиця Веделя (Енгельса)

Ведель Артемій Лук'янович (1767 - 1808) - класик української музики, композитор, співак, диригент, скрипаль. Керував хоровою капелюю в Москві, потім у Києві та Харкові. Автор 29 церковних хорових концертів.

ЛІТЕРАТУРА

Ведель Артем Лук'янович // Муха А. Композитори України та української діаспори: довід. – К., 2004. – С. 46.

Ведель А.Л. // УРЕ. – К., 1978. – Т. 2. – С. 144.

Вулиця Вербицького

Вербицький Михайло Михайлович (1815 - 1870) - український композитор і хоровий диригент. Найбільшу популярність йому принесла героїко-патетична музика до вірша П. Чубинського «Ще не вмерла Україна» - державний гімн України.

ЛІТЕРАТУРА

Вербицький Михайло Михайлович // Муха А. Композитори України та української діаспори: довід. – К., 2004. – С. 47.

Вербицький М.М. // Митці України: енцикл. довід. – К., 1992. – С.110.

Гаврилук Ю. Надсянськими слідами композитора українського гімну // Дзеркало тижня. – 2007. – 24 серп. – С. 13.

Степан О. Отець Михайло Вербицький: до 190-річчя від дня народження // Волинь. – 2005. – 11 берез. – С. 10.

Вулиця Вербова

Вулиця, яка при своєму заснуванні була обсаджена вербами.

Вулиця Вересая (Охоцького)

Вересай Остап Микитович (1803 - 1890) - видатний український кобзар. Добре знав Т.Г. Шевченка.

ЛІТЕРАТУРА

Вересай О.М. // Митці України: енцикл. довід. – К., 1992. – С. 111.

Вертій О.І. Український Гомер: [життя і творчість Остапа Вересая - кобзаря] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1991. – № 12. – С. 36-37.

Литван М. Остап Вересай // Літ. Україна. – 2005. – 17 листоп. – С. 4.

Вулиця Верещагіна

Верещагін Василь Васильович (1842 - 1904) - російський живописець і рисувальник. Автор серії картин на теми загарбницької війни з боку Російської імперії в Туркестані, з життя Індії, Російсько-Турецької війни 1877-1878рр.

ЛІТЕРАТУРА

Верещагін Василь Васильович // Скляренко В.М. и др. 100 знаменитих художників XIX-XX вв. – Х., 2002. – С. 73.

Лебедев А.К., Солодовников А.В. В.В. Верещагін. – М.: Искусство, 1988. – 198 с.; ил.

Вулиця Весняна

Вулиця Виговського (Крижановського)

Виговський Іван Остапович (? - 1664) - видатний діяч, Гетьман України. Учасник Берестецької битви, яка відбулася влітку 1651 року.

ЛІТЕРАТУРА

Виговський Іван Остапович // Україна. - 1994. - №8. – С. 10.

Іван Виговський // Історія України в особах: IX-XVIII. – К., 1993. – С. 300-311.

Коляда І., Макарчик Ю. Образ Гетьмана Івана Виговського в оцінці І. Нечуя-Левицького. // Історія в шк. – 2006. - №7-8. – С. 4-6.

Чуприна В. Гетьман Іван Виговський і Конотопська битва 1659 року // Дзвін. – 2000. – №2. – С. 125.

Вулиця Винниченка (Бакинських комісарів)

Винниченко Володимир Кирилович (1980 - 1951) - видатний український письменник, політичний і громадський діяч. Перший голова Генерального секретаріату Української Народної Республіки, генеральний секретар внутрішніх справ (1917-09.01.1918 рр.). З листопада 1918 до лютого очолював Директорію.

ЛІТЕРАТУРА

Винниченко В.В. Вибране. – К.: Школа, 2002. – 303 с.

Винниченко В. Відродження нації: репринтне відтворення видання 1920 р. – К.: Політвидав України, 1990. – 542 с.

Винниченко В. Краса і сила: повісті та оповідання. – К: Дніпро, 1989.–752с.

Володимир Винниченко // Нові імена в програмі з української літератури. – К., 1993. – С. 125-146.

Володимир Винниченко // Гроно нездоланих співців. – К., 1997. – С. 34-51.

Гальченко С. Духовний заповіт патріота: до 125-річчя від дня народження В. Винниченка // Уряд. кур'єр. – 2005. – 29 лип. – С. 8-9.

Поліщук О. Навколо постаті Володимира Винниченка // Слово і час. – 2008. - №4. – С. 107-110.

Вулиця Висока

Вулиця Вишнева

Вулиця Відінська

Названа на честь міста Відіна в Болгарії, з яким з 1967 року підтримувало зв'язки м. Рівне.

ЛІТЕРАТУРА

Единение побратимов /Сост. А.Д.Миронюк. – Львов: Каменяр, 1981. – 86с.

Вулиця Відрадна (Новий двір)

Вулиця Вінницька

Названа на честь обласного центру України міста Вінниці, перша письмова згадка про яке відноситься до 1363 року як про литовську фортецю, розташовану на річці Південний Буг.

Вулиця Вітебська (Смоляна)

На честь обласного центру Вітебська (з 1938 року, Білорусь). Місто-порт на Західній Двині, залізничний вузол.

Вулиця Вишні Остапа

Остап Вишня (1889 - 1956) - український письменник, сатирик, гуморист.

ЛІТЕРАТУРА

Вишня О. Твори. У 5 т. – К.: Дніпро, 1975. – Т. 1-5.

Демчик О. Ніколи не сміявся без любові: літ. – біограф. портр. Остапа Вишні // Укр. мова та л-ра. – 1999. - №41. – С. 7-9.

Панасюк Н. Великий сміхотворець Остап Вишня // Укр. мова та л-ра. – 2004. - №35. – С. 26-27.

Присяжна Т. Сторінками життєпису Остапа Вишні // Дивослово. – 1996. - №2. – С. 42-45.

Вулиця Волинська

На честь історичної області в Північно-Західній частині України, в басейні південних приток Прип'яті і верхів'я Західного Бугу. Назва походить від давнього городища Волинь (Велинь) поблизу Володимир-Волинського.

Вулиця Волинської дивізії

Волинська дивізія в 1920 році у складі армій Української Народної Республіки діяла проти московсько-більшовицьких військ, які вдерлися в Україну, зокрема проти першої кінної армії.

ЛІТЕРАТУРА

Вул. Волинської дивізії // Бухало Г., Матійченко В. Рівне: вулиці, проспекти, майдани...: корот. довід. – Рівне, 2000. – С. 18.

Вулиця Волошина (Червоні гори)

Волошин Ростислав (1911 - 1944) - генеральний секретар Генерального секретаріату внутрішніх справ Української Головної Визвольної Ради.

ЛІТЕРАТУРА

Волошин Ростислав // Літопис Української Повстанської Армії. – Львів, 1992. – С. 6,142,403,405.

Таємниця загибелі Ростислава Волошина [- одного з організаторів перших загонів УПА на Волині] // Сім днів. – 1994. – 12-18 лип. – С. 5.

Марчук І. Пам'яті Генерального Секретаря Внутрішніх Справ УГВР Р. Волошина-Березюка // Волинь. – 2004. – 9 лип. – С. 10.

Вулиця Вороного Миколи

Вороний Микола Кіндратович (1871 - 1937) - український поет, літературний критик. Автор патріотичного маршу «За Україну» (муз. Я. Ярославенка), який став народним українським гімном.

ЛІТЕРАТУРА

Вороний М. Твори. – К.: Дніпро, 1989. – 687 с.

Бурбела В. М.К Вороний: над рядками неопублікованої бібліографії // Дніпро. – 1990. - №9. – С. 109-118.

Вороний М. // Славутич Я. Розстріляна муза. – К., 1992. – С. 53-57.

Кузьменко В. З творчого спадку Миколи Вороного // Слово і час. – 1996. - №3. – С. 72-73.

Орел С. Микола Вороний : остання трагічна сторінка // Дзеркало тижня. – 2006 – 17 черв.

Охріменко О. Микола Вороний і світова література // Березіль. – 1991. - №11. – С. 167-171.

Вулиця Врубеля Михайла

Врубель Михайло Олександрович (1856 – 1910) - відомий російський художник-модерніст. У 1884-1889 рр. жив у Києві, розмальовував Кирилівську церкву, виконав ескізи для розписів Володимирівського собору в Києві.

ЛІТЕРАТУРА

Врубель М.О. // Митці України: енцикл. Довід . – К., 1992. – С. 138-139.

Врубель Михаїл Александрович // Скляренко В.М. и др. 100 знаменитых художников XIX-XX вв. – Х., 2002. – С. 84.

Соколовський В. Київська «Академія Врубеля» // Укр.культура. – 2006. - №3-4. – С. 39-41.

Вулиця Вузька (Орлика)

Вулиця Гагаріна

Гагарін Юрій Олександрович (1934 - 1968) - космонавт. Здійснив перший в історії людства політ навколо Землі на космічному кораблі „Восток” (12.04.1961р.).

ЛІТЕРАТУРА

Гагарин Ю.А.// БСЭ.- М.,1971.-Т.5.-С.623

Губарев В.С. „Поехали!”: докум. очерки о космосе и космонавтах. – М.: Мол. гвардия, 1981. – 303 с.

Вулиця Гайдара (Ватугіна)

Гайдар (Голіков) Аркадій Петрович (1904 - 1941) - російський письменник. Автор повістей і оповідань для дітей.

ЛІТЕРАТУРА

Гайдар А.П. Военная тайна: повести, рассказы. – Симферополь: Таврия, 1986. – 240 с.

Аркадий Гайдар: жизнь и творчество. – М.: Просвещение, 1991. – 208с.

Вулиця Галицького Данила (Новоросійська)

Галицький Данило Романович (1202 - 1264) - політичний діяч, дипломат і полководець. Князь Галицько-Волинської Землі, король Русі (з 1253 р.). Об'єднав західноукраїнські землі, заснував ряд нових міст і серед них Львів та Холм.

ЛІТЕРАТУРА

Білоус І. Данило Галицький; Гальшка – княжна Острозька; Семен Височан: укр. істор. драми. – Рівне.: Волинські береги, 2004. – 236 с.

Данило Галицький // Історія України в особах: IX-XVIII. – К., 1993. – С. 119-127.

Ковальчук С. Державотворень Данило Галицький // Нова пед. думка. – 1999. - №3. – С. 8.

Котляр М.Ф. Данило Галицький. – К.: Наук. думка, 1979. – 187 с.

Кудрявцев Л. Данило, князь Галицький і Волинський // Уряд. кур'єр. – 2006. – 29 лип. - С.11

Вулиця Галузо та Куликова (Пшонна)

- підпільники, які восени 1943 року загинули в центрі міста в нерівній сутичці з гітлерівцями.

ЛІТЕРАТУРА

Галузо В.П. та Куликов М.О. // Історія міст і сіл Української РСР: В 26 т. – К., 1973. [Т.] Ровенська обл.– К., 1973. – С. 90.

Вулиця Гарна

Вулиця Гастелло

Гастелло Микола Францевич (1907 - 1941) - капітан Червоної армії. У Другій Світовій війні командир ескадрильї бомбардувальників. Загинув, спрямувавши свій літак, підбитий у бою, на ворожу колону танків.

ЛІТЕРАТУРА

Гастелло М.Ф. // БСЭ. – М., 1971. – Т. 6. – С. 138.

Гастелло М.Ф. // Великая Отечественная война 1941-1945: словарь-справочник. – М., 1985. – С. 124.

Вулиця Гашека Ярослава

Гашек Ярослав (1883 - 1923) - чеський письменник. У вересні 1915 р. вперше побував у Рівному, як полонений російської армії. До 1918 р. ще побував кілька разів на Рівненщині, працюючи в газеті «Чехословак», яка виходила в Києві.

ЛІТЕРАТУРА

Гашек Я. Собрание сочинений: в 6 т. – М.: Худож. лит., 1983-1985. – Т. 1-6.

Гашек Я. // Заруб. л-ра. – 1998. - №38. – С. 1.

Пашук І. Творець бравого Швейка : (про Я.Гашека, який в період першої світової війни побував на Рівненщині) // Зоря (Млинів) – 1992. – 4 лют.

Сорокопуд В. Київська швейковина Ярослава Гашека // Дзеркало тижня. – 2003. – 4 жовт. – С. 23.

Цимбалюк Є. Знаменитий Ярослав Гашек солдатом Шейком не був лише одного разу – у Хору пані Млинівського району // Вільне слово. – 2004. – 367. – С. 6.

Вулиця Героїв Берестечка

Берестецька битва відбулася влітку 1651 р. поблизу містечка Берестечко, що на Волині. Це була найбільша битва Національно-визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького (1648-1654 рр.), за чисельністю вояків, які брали в ній участь. Через нескоординованість дій генеральної старшини, козаки зазнали поразки, але не капітулювали, а ядро української повстанської армії прорвало блокаду і було готове до продовження боротьби.

ЛІТЕРАТУРА

Басараба В. Відлунює у нашій долі: подвиг героїв Берестецької битви // Вільне слово. – 1998. – 24 черв.

Виткалов В.Г., Пономарьова Т.О. Берестецька битва 1651 року мовою документів: хрестоматія. – Рівне: РДГУ, 2005. – 404с.

Гладукова Є. На поклик Берестечка // Сім днів. – 2007. – 8 черв. – С.6.

Казимирський О. Берестечко – символ героїзму і безсмертя козацького духу // Волинь. – 2008.- 26 черв. – С.7.

Свешніков І.К. Музей – заповідник «Козацькі могили»: путівник. – Львів: Каменяр, 1990. – 94с.

Вулиця Герцена

Герцен Олександр Іванович (1812 - 1870) - російський революційний публіцист і письменник. На еміграції в Лондоні в 50-60-х роках разом з уродженцем Рівненщини революціонером С. Ворцелем видавав журнал «Полярная звезда» та політичний двотижневик «Колокол», в яких вів боротьбу з російським царським урядом. Визнавав права України на незалежність, високо цинив творчість Тараса Шевченка, із співчуттям писав про нього.

ЛІТЕРАТУРА

Герцен А.И. Былое и думы: В 3 т. – М.: Худож. лит., 1982. – Т. 1-3.

Крундышев В.А. Александр Иванович Герцен: биография писателя. – М.: Просвещение, 1982. – 96 с.

Шумбравський В. Герцен і Україна // Слово і час. – 1992. - №4. – С.14-16.

Вулиця Глинки

Глінка Михайло Іванович (1804 - 1857) - російський композитор, основоположник російської класичної музичної школи. Автор опер «Іван Сусанін», «Руслан і Людмила». Написав музику на слова українського поета В. Забіли «Гуде вельми вітер в полі», «Не щибечи соловейку».

ЛІТЕРАТУРА

Глінка М.И. Записки. – М.: Музыка, 1988. – 222 с.

Глінка М.И. // УСЭ. – К., 1980. – Т. 3. – С. 55.

Левашева О.Е. Михаил Иванович Глинка: в 2 кн. – М.: Музыка, 1987.

Майбурова К.В. М. Глинка: попул. нарис. – К.: Муз. Україна, 1991. – 160 с.

Вулиця Гоголя (Костельна)

Гоголь Микола Васильович (1809 - 1852)

- найвизначніший представник „української школи” в російській літературі. Автор збірок новел «Вечера на хуторі близ Диканьки», «Миргород», п'єси «Ревізор». У повісті-епопеї «Тарас Бульба» описав події, які відбувалися у м. Дубно.

ЛІТЕРАТУРА

Гоголь Н.В. Собрание сочинений: В 7 т. – М., 1984. – Т. 1-7.

Барабаш Ю. Гоголезнавство в Україні і поза нею // Слово і час. – 2005. - №4. – С. 3-11.

Гоголь Микола // Українська література у портретах і довідках. – К., 2000. – С. 61-63.

Гуртовий Г. Рід Гоголів із Волині: історія // Вісті Рівненщини. – 1993. – 7 верес.

Дзира Я. Заповіт Миколи Гоголя: „Відокремитись і проголосити свою незалежність” // Заруб. л-ра. – 2004. - №37. – С. 12-13.

Загадки смерті Миколи Гоголя // Заруб. л-ра. – 2004. - №37. – С. 22.

Ніколаєнко О. Таємниці Гоголя // Всесвіт. л-ра в серед.навч.закл.України. – 2007 - №9. – С. 2-6.

Вулиця Голубіна (Єрмака)

Вулиця Гонти (Суворова)

Гонта Іван (? - 1768) - один із керівників народного повстання Коліївщина в 1768 році. Образ Гонти увічнив Тарас Шевченко в поемі «Гайдамаки».

ЛІТЕРАТУРА

Антонович В.Б. Уманський сотник Іван Гонти (1768 р.) // Укр. іст. журн. – 1993. - №9. – С. 72.

Гонта І. // Субтельний О. Україна. – К., 1991. – С. 175-176.

Гонта І. // УРЕ. – К., 1979. – Т. 3. – С. 102.

Гонта І. // Новий довідник: історія України. – К., 2006. – С.341.

Вулиця Гончарова

Гончаров Петро - командир артилерійського взводу 8-ї гвардійської ім. Мороза кавалерійської дивізії, загинув у бою з фашистами за Рівне 2 лютого 1944 р. Похований на Дубенському кладовищі. На місці, де точився кровопролитний бій встановлено пам'ятник.

ЛІТЕРАТУРА

Гончаров П.Г. // Історія міст і сіл Української РСР: в 26 т. – К., 1973. [Т.] Рівненська обл. – С. 91.

Вулиця Горохович (Проектна 1)

Горохович Антоніна (1913 - 1997) - активна діячка жіночого руху і „Пласту” на Рівненщині.

ЛІТЕРАТУРА

Бухало Г. Тоня Горохович з Межирич // Волинь. – 2007. – 20 квіт. – С.10.

Рудницька А. На своїй землі: [про перебування на Рівненщині українки з Торонто А. Горохович, уродженки с. Межиричі, Корецького р-ну] // Рівне. – 1991. – 14 верес.

Савчук Б. Жіноцтво в суспільному житті Західної України: (остання третина ХІХ ст.. – 1939 р.): [про створення у 1927 р. в Рівному „Союзу українок” та секретаря орг. А. Горохович]. – Івано-Франківськ, 1998. – С. 112-113.

Вулиця Гофмана (Серпнева, Червоні Гори)

Гофман Якуб (1896-1964) – польський політичний і культурний діяч, педагог. Писав статті з етнографії, історії, археології й музеології Волині. У 1930-1939 рр. випускав «Волинський річник».

ЛІТЕРАТУРА

Гофман Якуб // Енциклопедія українознавства. – Т.2. – К., 1994. – С. 420.

Рівненські адреси Якуба Гофмана // Прищепа О. Вулицями старого міста. – Рівне, 1997. – С. 58-61.

Вулиця Грабник

Назва походить від ліска, в якому переважали грабові дерева.

ЛІТЕРАТУРА

Передмістя Грабник // Прищепа А.О. Вулицями старого міста. – Рівне, 1997. – С. 127-130.

Вулиця Гранична

Назва, очевидно, походить від межі, границі м. Рівного, яка проходила саме по цій вулиці.

Вулиця Гребельна (Дачна за р. Устею)

Вулиця Гребінки Євгена (Держинського)

Гребінка Євген Павлович (1812 - 1848) - український і російський письменник, видавець. Байки Гребінки «Малоросійские приказки» своєю мовою, лаконічністю вислову й національним колоритом належать до найкращих в українській літературі.

ЛІТЕРАТУРА

Гребінка Є.П. Твори: У 3 т. – К., 1980. – Т. 1-3.

Гребінка Євген // Українська література в портретах і довідках. – К., 2000. – С. 69.

Брайко О. Дискурс естетичного світобачення у прозі Євгена Гребінки та проблеми символічної автобіографії // Слово і час. – 2004. - №10. – С. 57.

Ковалець Л. У Петербурзі він був українцем: Євген Гребінка у пошуках свого хреста і своєї слави // Дивослово. – 2000. - №6. – С. 7-9.

Вулиця Грунтова

Вулиця Грушевського (Ніколаєва)

Грушевський Михайло Сергійович (1866 - 1934) - найвидатніший український історик, організатор української науки, політичний і державний діяч, академік, публіцист. Голова

наукового товариства Тараса Шевченка. Автор цілого ряду розвідок та статей з історії України. Був головою Цетральної ради (1917 р.), президентом УНР (1918 р.).

ЛІТЕРАТУРА

Грушевський М. Автобіографія // Наука і культура. - К., 1989. – Вип. 23 - С. 202.

Грушевський М.С. Історія України-Руси. В 2 т. – К.: Наук. думка, 1991. – Т. 1-2.

Михайло Грушевський // Історія України в особах IX-XVIII. – К., 1993. – С. 188-197.

Приймак Т. Михайло Грушевський: політик національної культури // Всесвіт. – 1991. - №5. – С. 207.

Соколова С. Сторінки великого життя // Уряд. кур'єр. – 2006. - №12. – С. 1.

Сохань П.С. Творча спадщина Михайла Грушевського і сучасність // Уряд. кур'єр. – 1998. – 12 берез. – С. 19.

Шаповал Ю.І. Загадка смерті М.Грушевського // Укр.істор.журн.- 2006. - №5. – С.83-98.

Вулиця Гур'єва

Гур'єв Кирило Афіногенович (1925-1984) – учасник другої світової війни, повний кавалер ордена Слави. Похований у Рівному.

Вулиця Дарвіна

Дарвін Чарлз Роберт(1809 - 1882) - англійський природодослідник, основоположник матеріалістичного вчення про історичний розвиток органічного світу.

ЛІТЕРАТУРА

Дарвин Ч. Путешествие натуралиста вокруг света на корабле „Бигль”. – М.: Мысль. – 1983. – 432 с.

Дарвин Ч.Р. // УСЭ. – К., 1980. – Т. 3. – С. 246.

Некрасов А.Д. Чарлз Дарвин. – М.: АН СССР, 1967. – 472 с.

Вулиця 24 Серпня (Хрушова)

Названа на честь проголошення незалежності України позачерговою сесією Верховної Ради України 24 серпня 1991 року.

ЛІТЕРАТУРА

Акт проголошення незалежності України 1991 // Юридична енциклопедія. – Т.1. – А-Г. – К., 1998. – С. 77.

Касьянов Г.В. Сучасна історія України: проблеми, версії, міркування // Укр. іст. журн. – 2006. - №4. – С. 4-15.

Кульчицький С.В. Україна: суспільство й держава на терезах історії (1991-2006 р.) // Укр. іст. журн. – 2006. - №4. – С. 15-32.

Юхновський І. Україна – незалежна держава. – Львів, 1994. – 204с.

Вулиця Дворецька (Димитрова)

Походить від назви села, що входить до складу Рівного

Вулиця декабристів

Назва походить від невдалого повстання 14 грудня (декабря ст.ст. 1825 року) декабристів - учасників таємних організацій у Петербурзі й в Україні, що готували державний переворот, скерований проти самодержавства й кріпаччини. П'ятьох із них було повішено, багатьох засуджено до каторжних робіт, заслання, інших покарань.

ЛІТЕРАТУРА

Декабристы: биограф. справ. – М.: Наука, 1988. – 446с.

Калугін Ю. Декабристи на Україні. – К.: Молодь, 1971.- 374с. (Сер. «Життя славетних»)

Вулиця Дем'янчука

Дем'янчук Степан Якимович (1925 - 2000) - викладач Рівненського педагогічного інституту. У 1993 році створив і очолив перший приватний ВУЗ на Рівненщині (РЕГІ). Він автор 27 монографій з проблем освіти й виховання, 300 наукових статей у збірках та журналах, 600- у періодичній пресі. 8 травня 2003 року йому відкрито меморіальну дошку.

ЛІТЕРАТУРА

Дем'янчук А. Імені видатного вченого: [Міжнародний університет РЕГІ] // Рівне-720: від давнини до сучасності: Кн.2. – Рівне, 2003. – С. 39-42.

Сокіл Г. Учитель // Вісті Рівненщини. – 1996. – 1 січ.

Університету 10 років: [про С. Дем'янчука] // Рівне вечірнє. – 2003. – 10 жовт. – С. 5.

Вулиця Джека Лондона

Лондон Джек (1876 - 1916) - американський письменник.

ЛІТЕРАТУРА

Лондон Д. Собрание сочинений: В 13 т. – М.: Правда, 1973. – Т. 1-13.

Бурбан В. Життя і пророцтва „Моряка в сідлі”: штрихи до портрета Дж. Лондона // Заруб. л-ра. – 2004. - №8. – С. 20-22.

Вулиця Джерельна

Вулиця Джона Ріда

Рід Джон (1887 - 1920) - американський письменник і журналіст. Під час Першої Світової війни перебував у Рівному і подав його коротку характеристику.

ЛІТЕРАТУРА

Рид Дж. Избранное: в 2 кн. – М.: Политиздат, 1987.

Бухало Г. Джон Рід у Ровно // Зміна. – 1982.- 22 жовт.

Дангулов С. Легендарный Джон Рид. – М.: Сов. Россия, 1982. – 288 с.

Панкова Л.Г. Джон Рід: життя і творчість. – К.: Дніпро, 1977. – 110с.

Про перебування Д. Ріда у Рівному // Пащук І. Рівне. 1283-2003: іст.-краєзн. хроніка. – Рівне, 2006. – С. 55-56.

Вулиця Директорії

Директорія Української Народної Республіки – тимчасовий революційний державний орган, створений 14 листопада 1918 року Українським Національним Союзом для очолення повстання проти режиму гетьмана П. Скоропадського. Після перемоги – верховний державний орган УНР.

ЛІТЕРАТУРА

Директорія // Малий словник історії України. – К.: Либідь, 1997. – С.133.

Директорія УНР //Новий довідник : історія України. – К.,2005. – С.505 – 508.

Вулиця Добра

Вулиця Добролюбова

Добролюбов Микола Олександрович (1836 - 1861) - російський публіцист і критик, революційний демократ. Стоячи на позиціях «єднання з малоруським народом», прихильно писав про «Кобзар» Т. Шевченка і про «Рассказы из народного русского быта» Марка Вовчка.

ЛІТЕРАТУРА

Добролюбов Н.А. Собрание сочинений: в 3 т. – М.: Худож. л - ра, 1986. – Т. 1-3.

Демченко А.А. Н.А. Добролюбов. – М: Просвещение, 1984. – 127 с.

Вулиця Довженка

Довженко Олександр Петрович (1894-1956) – український кінорежисер і письменник, заслужений діяч мистецтва УРСР. Увійшов в українську кінематографію як режисер фільмів «Звенигори», «Арсенал», «Земля», «Зачарована Десна», «Поема про море», «Україна в огні».

ЛІТЕРАТУРА

Довженко О. Твори: в 5 т. – К.: Дніпро, 1984.

Довженко О. Вибрані твори. – К.: Санкцент Плюс, 2004. – 512с.

Гребньова В. «Народ, який не знає своєї історії, є народ сліпців»: творчість О. Довженка періоду II Світової війни: пошук вічних істин // Дзвін. – 1996. - №7. – С. 135.

Корогодський Р. Довженко в полоні: життя і творчість // Укр. мова та л - ра. – 2000. - №43. – С. 1-2.

Митець світової слави // Уряд. кур'єр . – 2004. – 11 верес. – С. 1,8-9.

Вулиця Дорогобузька (Червоні гори)

Вулиця Дорошенка

Дорошенко Петро (1627 - 1698) - гетьман Правобережної України (1665-1676 рр.).
Учасник визвольної війни українського народу 1648-1676 рр. Вів боротьбу за об'єднання
Правобережної і Лівобережної України.

ЛІТЕРАТУРА

Антонович В. Петро Дорошенко // Історичні постаті. – К., 1993. – С.191.

Лупандін О.І. Громадсько-політична та державна діяльність П. Дорошенка // Укр. іст. журн. – 2007. - №3. – С. 36-46.

Передмістя Воля. Вул. Легіонів (суч. Дорошенка) // Прищепя О. Вулицями старого міста. – Рівне, 1997. – С. 116-119.

Петро Дорошенко // Історія України в особах: IX-XVIII. – К., 1993. – С. 318-327.

Смолій В. Петро Дорошенко // Київ. – 1994. - №7. – С. 143.

Чуприна В. Діяльність гетьмана України Петра Дорошенка (1665-1676) // Дзвін. – 1999. - №2. – С. 115.

Чухліб Т.В. Гетьманування Петра Дорошенка і причини “вірності” і зради королю, султану й царю // Укр.іст.журн. – 2007. - №1.- С.39-61.

Вулиця Досвітня (Новий двір)

Вулиця Достоевського

Достоевський Федір Михайлович (1821 - 1881) - російський письменник. Автор цілого ряду творів: «Зневажені і скривджені», «Записки з мертвого дому», «Злочин і кара».

ЛІТЕРАТУРА

Достоевский Ф.М. Полное собрание сочинений: в 30 т. – М.: Наука, 1972-1986. – Т. 1-30.

Белов С.В. Федор Михайлович Достоевский. – М.: Просвещение, 1990. – 207 с.

Вареник Н. Невідомий Достоевський // Дзеркало тижня. – 2005. - №25. – С. 13.

Осьмак С.Я. Человек и мораль в „зеркале” Достоевского // Заруб. л-ра в навч. закл. України. – 2004. - №10. – С. 32-34.

Вулиця Драгоманова

Драгоманов Михайло Петрович (1841 - 1895) - український учений і публіцист, видатний політичний і громадський діяч. Влітку, в зв'язку з від'їздом за кордон на трирічне наукове відрядження, перебував у Рівному. 4 жовтня 1991 р. йому відкрито меморіальну дошку на будинку №17 однойменної вулиці.

ЛІТЕРАТУРА

Драгоманов М.П. Вибране / „... мій задум зложити очерк історії цивілізації на Україні” /. – К.: Либідь, 1991. – 688 с.

Вулиця Гімназійна (суч. Драгоманова) // Прищеп О. Вулицями старого міста. – Рівне, 1997. – С. 18.

Дем'янчук Г. Вулиця Михайла Драгоманова // Вісті Рівненщини. – 1991. – 25 квіт.

Дмитренко М. Михайло Драгоманов – дослідник фольклору // Слово і час. – 2005. - №6. – С. 12.

Драгоманов Михайло // Українська література у портретах і довідках: довідник. – К., 2000. – С. 91-93.

Іванова Л.Г. М.П. Драгоманов і історія України // Укр. істор. журн. – 1991. - №9. – С. 127.

Ліпницька І. Духовна спадкоємність : М. Драгоманов і С.Єфремов // Диво слово. – 2008. - №8. – С.53 – 55.

Малинська М. Михайло Драгоманов – дослідник український народних дум // Укр. мова та л-ра. – 2002. - №7. – С. 5.

Хорунжий Ю. Михайло Драгоманов: історик, педагог, політолог, філософ, громадський діяч // Уряд. кур'єр. – 1999. – 27 берез. – С. 10.

Вулиця Драй-Хмари

Михайло Драй-Хмара (1889 - 1939) - визначний поет-неокласик, репресований сталінським режимом.

ЛІТЕРАТУРА

Драй-Хмара М.П. Вибране. – К.: Дніпро, 1989. – 542 с.

Михайло Драй-Хмара // Гроно нездоланих співців. – К., 1997. – С. 61-73.

Михайло Драй-Хмара // Історія української літератури ХХ ст. Кн. 1. – К., 1994. – С. 325-333.

Михайло Драй-Хмара // Славутич Я. Розстріляна муза. – К., 1992. – С.43.

Вулиця Древлянська (Лазо)

Названа на честь одного із східнослов'янських племен, яке у 6-12 ст. жило на Поліссі, зокрема по річках Прип'ять, Горинь, Случ.

Вулиця Дрогобицька

На честь міста Дрогобич Львівської області. Місто Відоме з часів Київської Русі 11-12 ст. добуванням і торгівлею сіллю.

Вулиця Дружби

Вулиця Дубенська (Паризької Комуни)

На честь міста Дубно, районного центру Рівненської області.

Вулиця Дунайська

На честь річки Дунай, яка протікає в межах України.

Вулиця Європейська

Вулиця Енергетиків

На вулиці розташована електропідстанція

Вулиця Єсеніна

Єсенін Сергій Олександрович (1895 - 1925) - видатний російський поет.

ЛІТЕРАТУРА

Єсенін С.А. Собрание сочинений: В 6 т. – М.: Худож. лит., 1977-1980. – Т. 1-6.

Кравчин Г. „Твою любов я ніжно відчуваю...”: есенінська поезія в несподіваному ракурсі // Освіта. – 2004. – 10-17 листоп. – С. 14.

Крупин В. Душа народа // Москва. – 1995. - №9. – С. 172-175.

Сахневич І.І. Єсенін і Україна // Заруб. л-ра в навч. закл. України. – 2000. - №12. – С. 58.

Вулиця Єфремова

Єфремов Сергій Олександрович (1876 - ?) – видатний політичний діяч, публіцист, літературний критик і історик української літератури.

ЛІТЕРАТУРА

Єфремов С. Утопія з недавнього часу //Літ.Україна. – 2006. – 5 жовт. – С.1,7.

Єфремов С. // Енциклопедія українознавства. - Т.2. – К.,1994. – С.659-660.

Його називали совістю нації: до 130-річчя від дня народження // Уряд. кур'єр. – 2006. – 26 верес. – С. 16.

Кудрявцев А. Апостол українознавства // Уряд. кур'єр. – 2007. – 3 лип. – С. 9.

Ліпницька І. Духовна спадкоємність : М.Драгоманов і С.Єфремов // Диво слово. – 2008.- №8.- С.53 – 55.

Наснко М. Сергій Єфремов: академік, державник, патріот // Уряд. кур'єр. – 2006. – 6 жовт. – С. 8-9.

Селіверстова С. Єфремов Сергій Олександрович // Слово і час. – 2008.- №9. – С.90 – 91.

Шаповал Ю. Інший Сергій Єфремов // Дзеркало тижня. – 2006. – 7 жовт. – С.21.

Вулиця Житомирська (Спокійна)

На честь міста Житомира, обласного центру України.

Вулиця Жоліо Кюрі

Кюрі П'єр (1859 - 1906) - французький фізик і хімік.

ЛІТЕРАТУРА

Кюрі П'єр // Великие ученые XX века. – М., 2001. – С. 198-201.

Кюрі П'єр // Храмов Ю.А. Физики: біограф. справ. – К., 1977. – С. 180-181.

Вулиця Жукова

Жуков Іван Федорович (1917 - 1944) - командир гармати 868-го винищувального протитанкового артилерійського полку Червоної армії. У бою з гітлерівцями під м. Рівне був поранений і помер.

ЛІТЕРАТУРА

Верстов Т. Іван Жуков – винищувач танків // Вільне слово. – 1995. – 1 лют.

„Умрем, но не сдадимся!” // Гринченко Н.Т. и Головин Н.М. Подвиг. – Х., 1975. – С. 349-350.

Вулиця Жуковського

Жуковський Василь Андрійович (1783 - 1852) - російський поет і перекладач творів Шіллера, Байрона та ін.

ЛІТЕРАТУРА

Жуковский В.А. Сочинения: в 3 т. – М.: Худож. лит., 1980. – Т. 1-3.

Афанасьев В.В. Жуковский. – М.: Мол. гвардия, 1986. – 399 с.

Белоусова Н. Особенности романтизма: Жуковский - поэт-романтик // Заруб. л-ра. – 2001. - №43. – С. 7-8.

Петровский Н. Неизвестный Жуковский // Эхо планеты. – 2000. - №34. – С. 26-30.

Вулиця Загородня

Вулиця Залізнична

Прилягає до залізниці

Вулиця Залізняка (Корчагіна)

Залізник Максим (1740 - ?) - один із керівників народного повстання – Коліївщини 1768 року, запорізький козак.

ЛІТЕРАТУРА

Максим Залізник // Історія України в особах: IX-XVIII. – К., 1993. – С. 371-372.

Залізник М. // Субтельний О. Україна. – К., 1991. – С. 125-126.

Максим Залізник // З української старовини: альбом. – К., 1991. – С. 247.

Вулиця Замкова

Назва походить від замку, який був розташований в кінці цієї вулиці. Зараз приблизно на цьому місці, де раніше був замок, розташований стадіон «Авангард».

ЛІТЕРАТУРА

Вулиця Замкова // Прищеп О. Вулицями старого міста. – Рівне, 1997. – С. 46-49.

Вулиця Заньковецької

Заньковецька Марія Костянтинівна (1854 - 1934) - видатна драматична актриса і громадський діяч України.

ЛІТЕРАТУРА

Бабанська Н. Ясна зоря українського театру // Культура і життя. – 2004. - – 27 жовт. – С. 2.

Бурбан В., Бурбан А. Тріумф і трагедія // Культура і життя. - 2004.- 11 серп. - С. 2.

Драч І. Велика Марія // Укр. культура. – 2004. - №6-7. – С. 11.

Кінзерська Т. Славна і тяжка путь: до 140 річчя від дня народження Марії Заньковецької // Укр. культура. – 2007. - №2. – С. 17.

Марія Заньковецька: Легенда української сцени. – К.: Б-ка Українця, 1998. – 120 с.

Марія Заньковецька – легенда українського театру // Борисенко В.К. та ін. Українки в історії. – К., 2004. – С. 259-264.

Вулиця Запорізька

На честь міста Запоріжжя, обласного центру України.

Вулиця Зарічна

Вулиця за річкою Устя